

La Medicina a la Rússia soviètica

Una visita a les clíniques d'avortament de Moscou

per

RAIMOND LEIBOVICI. — J. B., Trad.

UN dels primers actes de la revolució bolxevic en matèria de lleis socials fou de concedir a les dones el dret a l'avortament. Quantes coses des de fa deu anys no s'han arribat a dir respecte a aquesta qüestió! Les dones, es deia, van a corrua feta a les clíniques especials on l'avortament està generosament autoritzat i és ràpidament practicat. L'opulenta nació russa, proverbialment fecunda, es decandia a simple vista. Amb la fam que delmava el país, la llibertat d'avortament despoblaria els llocs i les viles. Un nou flagell havia nascut pitjor que les set plagues d'Egipte fill de l'amoralitat completa de's dirigents revolucionaris.

Els anys han passat. Rússia ha conservat la llibertat de l'avortament legal i continua essent el país més poblat, el que gaudeix de més forta natalitat del món sencer.

Davant d'aquestes contradiccions aparents, ens ha semblant interessant de fer a Moscou una enquesta imparcial. Hem volgut saber del mode que l'avortament estava autoritzat, com era practicat i quines eren les conseqüències morals i socials que se'n derivaven.

Per això hem interrogat nombrosos funcionaris i col·legues, hem demanat el parer a nombrosos russos que hem trobat a l'atzar, homes i dones. Un fet ha ocorregut que cal confessar. Per part nostra, una certa prevenció. La veritat canvia quan es travessen les fronteres, i és difícil de trobar-la tan de pressa. Heus aquí una acció considerada com perfectament criminal entre nosaltres, perseguida la seva apologia, i la seva realització castigada amb la més gran severitat, que a tres dies de viatge homes i dones en parlen amb la més gran naturalitat, proposant-vos de visitar una institució on metges de l'Estat la practiquen amb tanta de senzillesa com un dis-

pensari a casa nostra prodiga les injeccions intravenoses en sèrie.

Anem a dir el que hem vist i el que hem oït. No cerqueu en aquest reportatge, ni una opinió, ni una conclusió. És una enquesta fidel i res més.

En les discussions que raportarem les nostres preguntes o respostes no tindran més que un objecte: fer precisar els pensaments dels nostres interlocutors, a fi que els múltiples aspectes d'aquest greu problema siguin exposats a la llum del dia.

Comencem, si us plau, pel Cinema; és un mitjà còmode per a tenir una vista de conjunt. Els Soviets han fet un film de propaganda per l'avortament legal. N'haviem sentit a parlar a un amic nostre que l'havia vist a Alemanya.

Demaneu per a veure'l; res ens enquadrarà millor en l'atmosfera, en la línia general com es diu allà. Oh, ens responen; el film és massa vell i ja fa temps que no es dona a cap local de Moscou. Què fer? Renunciem a l'espectacle, que per l'inèdit ens tempta! Sortosament, a Rússia, els Poders públics són tan gentils com poderosos i basta un cop de telèfon de l'Inturist, l'agència que vetlla per a nosaltres, perquè al cap d'una hora siguem rebuts per la Sovkino, l'Estudi que ha produït el film. És d'aquesta manera que en una modesta sala de projeccions, a sota terrat, de la Sovkino, hem pogut assistir a la projecció d'un film que cap censura occidental hauria, segurament, deixat passar.

Assistim al procés d'una avortadora davant la justícia proletària. Els jutges són obrers, homes i dones, joves i vells, tothom seriós i assenyat. L'auditori és igualment proletari. El fiscal és un obrer i damunt d'ell un retrat de Lenin somriu calmosament.

L'argument senzillíssim. Una obrera jove es